

Tlačová správa k výstave

Názov výstavy: **99 variácií - tancujúci fotograf Kang Youngho**

Usporiadateľ: Stredoslovenská galéria a Stredoeurópsky dom fotografie

Miesto konania: Bethlenov dom, Dolná 8, Banská Bystrica

Vernisáž: /štvrtok/ 6. februára 2013 o 17:00 hod.

Termín výstavy: 7. február – 30. marec 2014

Kurátorka: Dorota Holubová

Stredoslovenská galéria uvádza výstavu veľkoformátových fotografií z tvorby súčasného kórejského fotografa **Kang Youngho**.

Metamorfujúca alchymia fotoaparátu a zrkadla – „99 variácií“ tancujúci fotograf Kang Youngho

Vzal som kľúč (fotoaparát), otvoril som dvere do tajnej chodby (zrkadla), prebudil som mýtické archetypy a vylákal ich von do sveta.

Pozrel som sa do zrkadla, odfotografoval som sa a vo fantázii som začal vytvárať nové obrázky. Inak povedané: **zrkadlo** sa stalo priestorom, kde som aj režisérom, aj hercom na javisku. Hľadiac do zrkadla, tancujúc, a zároveň fotografujúc sa, snívanie zrazu začalo pretvárať môj talent na mágiu, ktorá umožnila nekonečné premeny. Všetko, čo bolo dôležité v tomto bode, bol ich „vzťah“. Zachovanie súvislosti medzi mojím súčasným „ja“ a „zrkadlom, ktoré ma odráža“. Potlačenie túžby po pozícii predmetu, vzdanie sa samého seba uprostred vzťahu. Napokon som začal s mojím tretím ja. „Ja“ sa rozšírilo na „ďalšie ja“, čoraz početnejšie. A potom som šiel niekam, čo nazvem „imaginárnou ríšou“. Našiel som tam ďalších asi deväťdesiatdeväť „ja“. Deväťdesiatdeväť je teoretické číslo, ktoré ma označuje z celku 100 mínus jedna – „moje súčasné ja“.

Počas tohto procesu som zistil, že sa vo mne skrýva muž a žena v jednom tele. Mutant. Heroický ako bojovník, agresívny, subjektívny. Zbožné obrazy boli zatriedené do „mužských“ obrazov, zatiaľ čo ľudské, mýtické, umelé, pasívne, inkluzívne, objektívne obrazy boli zaradené do „ženských obrazov“. Zvyšné snímky boli zatriedené medzi „združené snímky“ – ani Boh, ani človek, sprostredkovateľský subjekt ako duch alebo víla. **Ony koexistujú a sú vzájomne prepojené.**

Doposiaľ zobrazované moje ja, fotografie, ktorých môže byť nespočetne veľa, udržiavajú **vzťah** pri pohľade na seba cez zrkadlo fotoaparátu, aj keď sa môžu zdať rozptýlené. Takýto vzťah prináša určitý poriadok a štruktúru. Preto nazývam svoju pracovnú metódu novým žánrom – **obrazovým rozprávaním**. Líši sa od rozprávania príbehov, a predsa zahŕňa „rozprávanie príbehov“ v rovnakom čase. Verím, že **obrazové** rozprávanie môže siahať až za hranice rozprávania, ktoré je založené na jazykovej predstavivosti.

Obrazové rozprávanie je rovnaké, ako keď prezentujeme divákovi **nástroje na lepšiu predstavivosť**, niečo blízke novému hudobnému nástroju namiesto už dokončenej hudby alebo príbehu. Preto žiadny **fixný príbeh nemôže existovať bez obrazového rozprávania**. To poskytuje príležitosť pre snívanie a otvára dvere do sveta fantázie. Z tohto dôvodu som sa rozhodol dať svojej práci názov „**Zmeny**“, čo je dôležitá vlastnosť obrazového príbehu.

Po približne 99 obrazoch sa vyberiem späť cestou, ktorou som prišiel až do tohto bodu, a **prehodnotím silu predstavivosti, význam obrazov a ich vzájomný vzťah**.

Viac info nájdete na: www.ssgbb.sk